

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010162
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6722010162.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. februára 2024, konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/31/2022 zo dňa 06. 09. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/31/2022 zo dňa 06.09.2023 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX vo Zvolene, trvale bytom C. D. XXXX/XX, E., podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 500,- € (päťsto eur).

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.
Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.
Výrok o náhrade škody zostáva týmto nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/31/2022 zo dňa 06. 09. 2023, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 20. 10. 2020 v čase medzi 12:00 hod. a 13:00 hod. spôsobil v meste Zvolen v areáli Nemocnice s poliklinikou Zvolen na štvoramennej križovatke v blízkosti urgentného príjmu dopravnú nehodu so špeciálnym vozidlom Toyota Hiace ev. č. E., ktoré viedol cúvaním v smere jazdy od hlavného vchodu urgentného príjmu ku štvoramennej križovatke, pričom v tejto križovatke došlo k zrážke s chodkyňou F. B. G. XX.XX.XXXX, bytom E. B., H. XX/XX, ktorá v tom čase stála pri ceste chrbtom otočená k urgentnému príjmu následkom čoho spadla na cestu a utrpela zlomeninu 3. a 4. záprstnej kosti ľavej ruky bez posunu úlomkov, zlomeninu 5. záprstnej kosti ľavej ruky s posunom úlomkov, otras mozgu 1. stupňa, ťažšie pomliaždenie tváre vpravo, podliatiny na sedacích častiach a oboch kolenách s primeranou dobou liečenia 8 až 10 týždňov.

Za toto konanie ho Okresný súd Zvolen odsúdil podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Tiež mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku okresný súd odkázal poškodeného -Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO : 35 937 87, s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojim odvolaním podaným cestou svojho zvoleného obhajcu napadol obžalovaný A. B..

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že namieta skutkové ako aj právne závery súdu, ku ktorým tento dospel hodnotením vykonaných dôkazov. Podľa jeho názoru prvostupňový súd pristúpil k hodnoteniu dôkazov nekriticky, rozhodnutie odôvodnil v rozpore s vykonanými dôkazmi a tak, aby bola vina obžalovaného preukázaná za každú cenu. Súd pri hodnotení dôkazov postupoval v rozpore s účelom zásady voľného hodnotenia dôkazov, nie je dôležité komu alebo čomu súd verí, ale čo vyplynulo z vykonaného dokazovania, teda čo bolo alebo nebolo preukázané. Pre zistenie skutočného stavu veci sa preto vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná.

Obžalovaný stále pracuje ako vodič sanitky u rovnakého zamestnávateľa, podrobne a konzistentne od začiatku trestného konania uvádzal, že poškodenú zbadal v smere svojej jazdy pred sebou a keďže videl, že je zranená, tak pri nej zastavil a následne ju odviezol na ošetrovanie, preto obžalovaný ako sanitkár poškodenú nezranil a ani nezrazil. Výpoveď obžalovaného v celom rozsahu potvrdil aj jeho nadriadený, vedúci dopravy svedok G.. Obaja zhodne uviedli, že zbadali poškodenú vo svojom smere jazdy a naložili ju a odviezli na ošetrovanie. Iní svedkovia na mieste neboli.

Taktiež obžalovaný namieta aj posudok kriminalisticko-expertízneho ústavu, z ktorého vyplýva, že odtlačky na nohavičiach a nohavičkách poškodenej približne zodpovedajú nerovnému povrchu výfuku sanitky, ktorú viedol obžalovaný s tým, že odtlačky na nohavičiach a nohavičkách boli pravdepodobne vytvorené časťami výfuku sanitky. Tu však obžalovaný poukazuje na to, že na povrchu textílií nohavíc ani nohavičiek nebola zistená prítomnosť žiadnych oterov plastov, ktoré by mohli pochádzať z materiálu zadného nárazníka sanitky a ster zo zadného nárazníka sanitky, ktorú viedol obžalovaný, obsahuje čierne škvrny na vatovej tyčinke, pravdepodobne ide o výfukové spaliny od motorového vozidla, no na povrchu tejto vatovej tyčinky nebola zistená žiadna prítomnosť textilných vlákien z odevu poškodenej.

Teda podľa obžalovaného odtlačky na odevu poškodenej iba približne zodpovedajú výfuku sanitky a iba pravdepodobne boli vytvorené časťami výfuku sanitky. Z uvedeného je potom zrejmé, že obžalovaný sa nemohol dopustiť skutku, ktorý mu je kladený za vinu, teda že by sanitkou cúvaním zrazil poškodenú. Prvostupňový súd tieto skutočnosti obrátil úplne naruby a z jedného i pravdepodobného záveru prijal záver o tom, že obžalovaný sa skutku dopustil. Žiadny pravdepodobnostný systém vychádzajúci z objektívnej teórie miery dôkazu nemá pritom v trestnom konaní miesto. Ak však boli pochybnosti, či existuje nejaká skutková okolnosť, ktorá svedčí v prospech obvineného, prezumuje sa existencia tejto skutkovej okolnosti a potom sa má použiť zásada v pochybnostiach v prospech obvineného, teda in dubio pro reo. Nie je dôležité, komu alebo čomu súd verí, ale čo vyplynulo z vykonaného dokazovania a preto pokiaľ ide o výrok o vine, tento sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkovo vylučujú pochybnosť, že sa žalovaný skutok stal.

Podľa obhajoby z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemožno preto urobiť bez rozumných pochybností záver o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a preto mala byť v danej veci aplikovaná zásada in dubio pro reo. Podľa obhajoby nedokázaná vina má rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina a tým musí aj nasledovať oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

V konečnom dôsledku obhajoba poukázala na to, že prvostupňový súd posúdil všetky skutkové ako aj právne otázky v neprospech obžalovaného, pričom obsah vykonaného dokazovania tomu vôbec nezodpovedal, spáchanie žalovaného skutku bolo iba tvrdené, nebolo však preukázané a preto obhajoba navrhla, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby bol obžalovaný v celom rozsahu spod obžaloby

oslobodený podľa ustanovení § 285 písm. a), b) Tr. por. , eventuálne aby bola vec vrátená podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Ešte pred vykonaním verejného zasadnutia krajského súdu, kde tento konal o odvolaní obžalovaného, obhajoba doručila súdu podanie obžalovaného, v ktorom tento poukázal na to, že od roku 2019 nemal ako vodič žiadny záznam o priestupku v cestnej premávke a navyše je onkologickým pacientom, pričom pri viacerých cykloch chemoterapie a operačných zákrokoch naďalej pracuje ako vodič sanitky. K tomuto podaniu priložila obhajoba aj ambulantnú správu o ošetrovaní obžalovaného a odpis z evidenčnej karty vodiča.

Na verejnom zasadnutí, kde krajský súd konal o odvolaní obhajcu a obžalovaného, bol prítomný jednak krajský prokurátor, jednak obhajca obžalovaného, ako aj samotný obžalovaný.

V konečných návrhoch potom obhajca obžalovaného za obžalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu pridriava dôvodov podaného odvolania, na ktoré v podrobnostiach odkazuje a navrhol, aby tomu odvolaniu bolo v celom rozsahu vyhovené.

Krajský prokurátor uviedol, že napadnutý rozsudok považuje na rozdiel od obhajoby za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť

Sám obžalovaný A. B. v konečnom návrhu uviedol, že je nevinný, s kolegom poskytli poškodenej prvú pomoc, všetko sa to otočilo proti nemu, v dôsledku tohto trestného stíhania on ochorel na rakovinu, o čom predložil aj dôkazy a preto sa domáhal toho, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal obžalovaný odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu prechádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, avšak len pokiaľ sa týka otázky výmery uloženého trestu.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu, tieto mu umožňujú spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Krajský súd na tomto mieste musí poukázať najmä na výpoveď znalca z odboru zdravotníctva, kde znalec podrobne konštatoval, že poškodená utrpela zlomeniny a pomliaždeniny tváre, pričom najpravdepodobnejší mechanizmus bol exacerovaný pád poškodenej smerom vpred, pričom energia pádu sa spotrebovala v oblasti základných kĺbov prstov ľavej ruky a súčasne poškodená dopadla aj pravou dlaňou na vozovku, pričom podobne vznikli aj podliatiny kolien nad oboma jabíčkami, pričom ide o typické pádové zranenia pri páde tela smerom vpred, pričom k nárazu pravou časťou tváre o vozovku došlo jej pádom, čo spôsobilo jej pomliaždenie a plošný hematóm pravého líca. Znalec v tomto znaleckom posudku jednoznačne uviedol, že zranenia nemohli byť na tele poškodenej spôsobené samotným pádom poškodenej, kedy takúto možnosť vylúčil.

Aj z podrobného dôkazu a to posudku kriminalisticko-expertízneho ústavu o oteroch výfuku na nohavičiach, či nohavičkách poškodenej potom aj pre krajský súd jednoznačne vyplýva, že k zraneniu poškodenej došlo tým, že vozidlo obžalovaného, keďže na mieste činu sa žiadne iné vozidlo, ani iná osoba nenachádzala, spôsobilo pád poškodenej smerom dopredu a jej zranenia.

V tomto smere musí krajský súd konštatovať, že prvostupňový súd sa dostatočne podrobne a presvedčivo s touto skutočnosťou vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku tak, ako mu to ukladá ust. § 168 ods. 1 Tr. por. a potom aj v ďalšej časti odôvodnenia rozsudku uviedol akými úvahami sa spravoval, keď jednotlivé dôkazy vzájomne hodnotil.

Ani Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a je aj podľa názoru krajského súdu jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný A. B. sa trestnej činnosti tak, ako mu je kladená v obžalobe za vinu, dopustil.

V tomto smere neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by obžalovaného z tejto trestnej činnosti vyvíňoval, on sám danú skutočnosť nevidel, nemal prehľad o tom, kam cúva, pretože nevidel dozadu okrem spätných zrkadiel, spolujazdec mu neukazoval tak, aby mohol bezpečne cúvať, ale sedel s ním vo vozidle a samotná poškodená si na to, ako utrpela zranenie, nepamätá.

Skutočnosť, že potom po nehode obžalovaný poskytol bezprostredne pomoc, zaviezol ju na ošetrovanie a bol súčinný pri jej liečení, ako aj to, že od skutku uplynula už značná doba a naďalej vykonáva funkciu vodiča sanitky, pričom v zázname o dopravných priestupkoch od tohto obdobia nemá žiadny záznam, znamenalo, že krajský súd sa nestotožnil s trestom, ktorý obžalovanému za tento trestný čin uložil prvostupňový súd, ale je toho názoru, že na jeho nápravu a prevýchovu postačuje aj peňažný trest a to vo výmere 500,- €, čo je približne zhruba mesačný zárobok obžalovaného bez toho, aby mu bol ukladaný aj trest zákazu činnosti, keďže ako vodič sanitky naďalej v tejto profesii pracuje a nemá žiadne záznamy v registri trestov. Podľa názoru krajského súdu aj takýto trest je pre obžalovaného dostatočný a poučný, aby sa v ďalšej svojej práci obdobných nedostatkov nedopúšťal.

Vzhľadom k tomu, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto dôkazoch žiadne pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Vo vyššie uvedenej časti odôvodnenia tohto rozsudku krajský súd fakticky aj reagoval na odvolacie námietky obhajoby, s ktorými sa nestotožnil, nie je toho názoru, že by boli vo veci produkované také dôkazy, ktoré by spochybňovali záver prvostupňového súdu o vine obžalovaného a preto potom v konečnom dôsledku, pokiaľ ide o otázku viny obžalovaného, v tomto smere sa stotožnil s prvostupňovým súdom a rozsudkom zmenil len výrok o treste, ktorý bol prvostupňovým súdom obžalovanému uložený.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto svoje rozhodnutie prijal krajský súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.